

Tartalom

A homoszexualitás minden oldalról: jelentése és tulajdonságai, gyakorisága, eredete, a homoszexuális emberek legfontosabb jellemzői és helyzete, valamint a homoszexualitás társadalmi elutasítása és elfogadása.

Megjegyzés

Hosszú, de többnyire érthető téma. (A homoszexualitás jelentésének mélyebb megvizsgálása az, ami kissé komplikáltabb benne.) Igyekszik minél kiegyensúlyozottabban és reálisan bemutatni ezt az érzékeny kérdéskört, remélhetőleg hozzájárulva a melegek (illetve önmagunk) megértéséhez, elfogadásához, a feszültségek mérsékléséhez.

Homoszexualitás

(Azonosító: 051; Változat: 01)

Pozíció a műben

Előszó

A világ működése

Bevezetés

Elvek

Alapok

Élet

Elme

Ember

Nemek

Az ember kétneműsége

A szexualitás összetettsége

Homoszexualitás

Férfi és nő

Gyerek

Társas viszonyok

Emberi gondolkozás

Egyéniség

Egyebek

Társadalom

Egység

Program

Az ember élete

1. A homoszexualitás gyakorisága	2	
2. A homoszexualitás jelentése és jellemzői	3	
3. A homoszexualitás eredete	6	1
4. A homoszexuális emberek	7	
5. Homoszexualitás a társadalomban	8	
5.1. A homoszexualitás elutasítása	9	
5.2. A homoszexualitás elfogadásának esetleges hátrányai	11	2
5.3. A homoszexualitás elfogadásának előnyei	13	
5.4. A homoszexualitás megengedhetősége	13	
Referenciák	15	

1. A homoszexualitás gyakorisága

Az ember **szexuális vágya** és **szerelme** a forma érdekeit, mindenekelőtt a fajfenntartást szolgálják. Mivel erre a célra csak bizonyos partnerek alkalmasak, a formának egyáltalán **nem mindegy, hogy ezek a vágyak kivel szemben ébrednek fel bennünk, kivel merjük őket kiélni.**

Mint a 'Szerelem, szeretet, barátság' témában olvasható, szerelmünk elsősorban egy azonos (biológiai) fajhoz tartozó, ellenkező nemű, megfelelő korú, velünk rokon kapcsolatban nem álló személyt céloz meg – és hasonló **megkötések** érvényesülnek a szexuális vágyra is. (A szex esetén azért némileg eltérőek ezek a megkötések. Szerelmesek például jellemzőn egyszerre egy valakibe lehetünk, kívánni azonban sokkal könnyebben kíván meg az ember többeket is, lényegében párhuzamosan, különösen a férfiak.)

Mivel a fajfenntartás biztosításáról van szó, nem meglepő, hogy már **a biológiai forma gondoskodik vágyaink megfelelő behangolásáról.** Erre azonban általában **a társadalmi forma is ráerősít,** külső nyomás alá helyezve azokat, akikben a vágyak nem az előbb vázolt irányba mutatnának. E nyomás ereje változó, sok esetben azonban még nagyobb, mint a biológiai készleteseinké: a természet ugyanis, mint látni fogjuk, számottevő eltéréseket is megenged a fő iránytól, míg a társadalom gyakran szigorúan, nem ritkán a végletekig intoleráns – többek között a homoszexualitással szemben is.

Ezzel együtt milyen gyakori a homoszexualitás?

- Az embereknek kb. 2-3%-a homoszexuális. β

Ehhez nem árt némi kommentár:

- Alább olvasható, hogy a homoszexualitásnak több fajtája van, és nem teljesen tiszta, hogy ez az adat mire vonatkozik. Vélhetőleg **a köznap értelemben homoszexuálisoknak nevezettek aránya** lehet, azoké, akik testileg teljesen a saját biológiai nemükkel megegyező nemű személyekhez vonzódnak. (@@ Mire vonatkozhat ez az adat?)
- **A szám jóval magasabb lehet,** ha figyelembe vesszük a homoszexualitás egyéb fajtáit, aztán azt, hogy az ember bizonyos fokig (de nem teljesen) is lehet

homoszexuális, továbbá, hogy az emberek hajlamosak elnyomni, eltitkolni homoszexuális hajlamaikat.

- A férfiak kb. 15-20%-ának nőies, a nők 10%-ának férfias az agya. ¹

Azaz a mentális neme, vagyis az ellenkező nemre jellemző gondolkozással, érzelmekkel, szellemi tulajdonságokkal rendelkezik.

- A homoszexualitás az állatvilágban is meglehetősen gyakori. ²

Ami egyrészt azt jelenti, hogy a szitakötőktől a főemlősökig mintegy 1500 fajnál már megfigyelték, és 500-nál alaposan dokumentálták; másrészt pedig, hogy számos fajnál a fajon belüli gyakoriság is jelentős, nem ritkán magasabb, mint az embernél. (A hím zsiráfoknál például a homoszexuális viselkedésformák egyenesen gyakoribbak a heteroszexuálisoknál ³.)

Mellesleg ez azt is mutatja, hogy **az érvek, melyek a homoszexualitást természetellenesnek bélyegzik, nem állnak túlzottan szilárd lábakon.** ³

2. A homoszexualitás jelentése és jellemzői ⁴

Köznapi értelemben a homoszexualitás egy viszonylag homályos fogalom. Leginkább azokra mondják, akikről azt feltételezik, hogy 1) testileg 2) teljesen 3) a saját (biológiai) nemükkel megegyező nemű személyekhez vonzódnak. Ez a definíció **több dolgot nem vesz figyelembe.** ⁵

Egyfelől adottnak veszi, hogy mind a homoszexuálisként jellemzett személy, mind a partnere egyértelműen férfi vagy nő – holott az embernek többféle neme van, melyek időnként nem egyeznek meg egymással, illetve a férfi-női pólusokon kívül is kerülhetnek (3). **Másfelől** figyelmen kívül hagyja az érzelmi vonzalmat, a testiségre koncentrált (1). **Ezen kívül**, bár a biszexualitás fogalma viszonylag közismert, vannak, akik csak két kategóriában gondolkoznak: hetero- és homoszexuálisokban (2).

Az ember különféle nemeiről és a szexuális orientációról, azaz a (többnyire) férfiak és nők iránti testi és érzelmi vonzalomról **lásd** 'A szexualitás összetettsége' témában. ⁶

Pontosabban, a homoszexualitás azt jelenti, hogy az ember biológiai neme vagy nemi identitása nem felel meg a testi vagy érzelmi szexuális orientációjának. (Az, hogy nem felel meg, annyit tesz, hogy az ember a saját nemével megegyező nemű partnerhez vonzódik.) ⁷

A **heteroszexualitás** pedig értelemszerűen az, amikor az említettek megfelelnek egymásnak.

Ha a szóban forgó személy biológiai neme nem felel meg az orientációjának, akkor **külső**, ha a nemi identitása, akkor **belső** homoszexualitásról beszélünk. Továbbá a **testi** orientáció ⁸

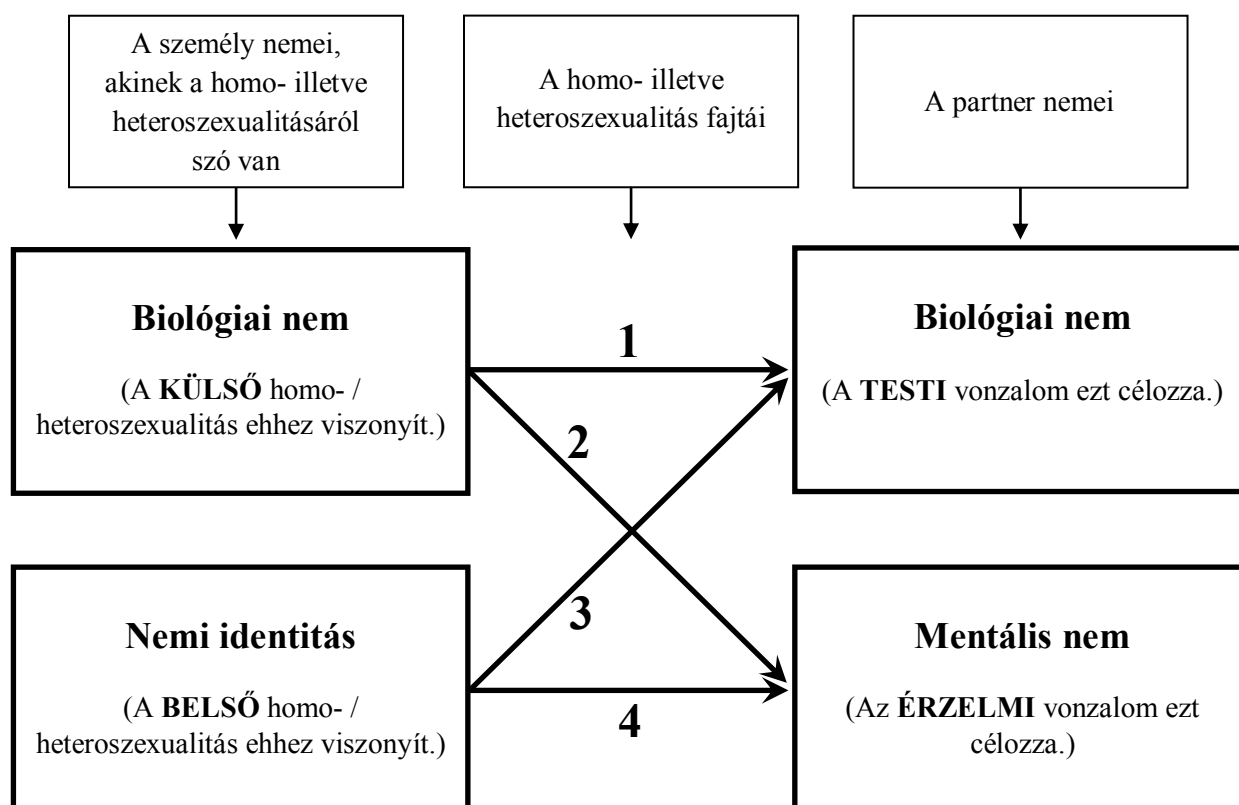
elsősorban a partner biológiai nemét célozza, míg az **érzelmi** orientáció jelentős részben a mentális nemét, ezekkel kell tehát összevetni a szóban forgó személy előbb említett nemeit.

Ily módon **négyféle homoszexualitásról** beszélhetünk: \$

- 1) **Külső testi:** Amikor egy biológiai férfi testileg kíván egy biológiai férfit. (Lényegében ez a köznapi értelemben vett homoszexualitás.)
- 2) **Külső érzelmi:** Amikor egy biológiai férfi érzelmileg vonzódik egy mentális férfihez.
- 3) **Belső testi:** Amikor valaki, aki férfinek érzi magát, testileg kíván egy biológiai férfit
- 4) **Belső érzelmi:** Amikor valaki, aki férfinek érzi magát, érzelmileg vonzódik egy mentális férfihez.

Az iméntiekben férfi helyett természetesen írhattam volna nőt is. Továbbá, analóg módon, **heteroszexualitásból is négyféle van**, a külső testi heteroszexualitás például az, amikor egy biológiai férfi egy biológiai nőt kíván testileg.

Szemléltetésül itt egy ábra:

Az említett fajtáikban a **homo- és heteroszexualitás nem feltétlenül jár együtt**. Így például aki külsőleg heteroszexuális, az belsőleg lehet homoszexuális. (Mondjuk, ha van egy biológiai férfi, aki nőnek érzi magát, és a nőkhöz vonzódik.) Hasonlóan, aki testileg hetero, az érzelmileg lehet homo. (Így ha egy férfi a férfias mentalitással rendelkező biológiai nőkhöz vonzódik.)

Tovább komplikálva az ügyet, az ember különféle nemei elhelyezkedhetnek a férfi / nő **pólusokban**, a kettő közötti **skálán** vagy **mindezeken kívül**; illetve hasonlóan lehet elmondani a szexuális orientációval kapcsolatban is.

Ahogy 'A szexualitás összetettsége' témában részletesen el van magyarázva. Így például vannak (biológiai értelemben) férfias nők és nőies férfiak, illetve az ember vonzódhat bizonyos mértékig a férfiakhoz, bizonyos mértékig a nőkhöz (kevert szexuális orientáció).

Mind az ember saját, mind a partner nemének (a skálán vett) eltávolodása a pólusoktól, továbbá a kevert orientáció is értelmezhető úgy, hogy **az adott személy egyszerre lesz bizonyos fokig homo- és heteroszexuális**.

Az ember tehát kétféle módon is **egyszerre lehet homo- és heteroszexuális**: úgy, hogy **bizonyos értelemben** homo-, más értelemben heteroszexuális; és úgy, hogy **bizonyos fokig** homo-, bizonyos fokig heteroszexuális. \$

A tanulság az, hogy:

Bizonyos mértékig az emberek nagy részében megvan a vonzódás mindkét nem iránt.

((@@ Lehet azt mondani, hogy a legtöbb emberben?))

Két megjegyzés:

- Azok, akik bizonyos mértékig **az ellenkező nemre jellemző tulajdonságokkal is bírnak**, könnyebben elfogadhatók lehetnek a kevésbé homoszexuális beállítottságú azonos neműeknek, mint homoszexuális partnerek. (Például egy inkább heteroszexuális nőnek jobban bejön egy férfias, mint egy nőies nő.)
- Az, hogy a homoszexuális készletekkel rendelkezők gyakran **az ellenkező nemhez is vonzódnak**, hozzájárulhatott ahhoz, hogy **a hajlam** hosszú távon **fennmaradhatott**, hiszen így tovább tudták adni a megfelelő géneket.

A homoszexualitás néhány egyéb jellemzője:

- Legalábbis a férfiak között illetve a hajlamot, vágyakat illetően, a testi homoszexualitás gyakoribb, mint az érzelmi.

Azaz egy férfi jellemzően hamarabb kíván meg testileg egy másik férfit, mint hogy beleszeressen.

- A férfiaknál a testi, míg a nőknél az érzelmi homoszexualitás gyakoribb, mint a másik nemnél. β

Követve a testi és érzelmi igényekben mutatkozó különbségeket. Valószínűleg az előző jellemzőnél is hasonló áll a háttérben: a férfiak erősebb testi, mint érzelmi igényei.

- A homoszexualitás bizonyos mértékig szituációfüggő.

Ez azt jelenti, hogy a helyzettől függhet, hogy az ember aktuálisan mennyire vonzódik a saját neméhez. **Különösen** akkor jöhet elő a máskülönben inkább heteroszexuális beállítottságúakból, **ha nem áll rendelkezésre ellenkező nemű partner**, például egy börtönben.

3. A homoszexualitás eredete

Illetve a szexuális orientációé.

Az, hogy valaki mennyiben homoszexuális, lényegében a születésre eldől.

Bár a kérdés még nincs teljes mértékben lezárva, amit tudni lehet, az meglehetősen ebbe az irányba mutat. A szexuális orientációt így **alapvetően két tényező** befolyásolja: az egyik a **genetika**, a másik pedig a magzatot érő **hormonális hatások**.

Mellesleg a test nemi jellegeit is hasonló hatások alakítják ki, ezek azonban kevésbé hajlamosak az „elcsúszásra”. Ez azt mutatja, hogy az agy nemi jellegeinek kialakítására, legalábbis ami a szexuális orientációt és a mentális nemet illeti, erőteljesebb hatásokra, több hormonra van szükség.

((@@ Abban nem vagyok biztos, hogy ezek a hormonális hatások az anya hormonjait jelentik vagy a magzat saját hormonjait. Tud erről valaki közelebbit?))

Ami a **társadalmi hatásokat** illeti, azok inkább **csak azt befolyásolják, hogy az ember hogyan kezeli a természettől adott késztetéseit**, mennyire fojtja el őket, hogyan viselkedik. Különösen érdemes kiemelni, hogy a jelek szerint, a homoszexuális emberek túlnyomó többsége heteroszexuális családokban nevelkedett, és a legtöbb, homoszexuális pár által nevelt gyerek is heteroszexuális lesz. ((@@ Bár ez utóbbiról nem tudom, hogy azt jelenti-e, hogy ez egyáltalán nincs hatással a gyerekek orientációjára, illetve hogy mennyire alaposan vizsgálták meg. Tud erről valaki konkrétabbat?))

Pedig a társadalom rendszerint megteszi a magáét a homoszexualitással szemben: sok helyen **masszív és széleskörű elutasítás** tapasztalható vele szemben, mely koránt sem korlátozódik a családi környezetre. Lásd bővebben alább.

Megjegyezhető, hogy némileg azért **a tapasztalatok, élmények is befolyásolhatják, hogy az ember aktuálisan mennyire vágyik a saját nemére**, mennyire enged a vágyainak. Ha valaki kipróbálja a homoszexualitást, és az jó neki, vélhetőleg jobban fogja izgatni a fantáziáját, jobban keresi a hasonló élményeket és könnyebben teszi meg újra a dolgot. De ez sem az alapvető hajlamot befolyásolja, hanem hogy mennyire engedjük a felszínre, mennyire éljük ki azt.

A homoszexualitás tehát a hajlam és vágyak szintjén jellemzően nem, a viselkedésén viszont többé-kevésbé befolyásolható. Más kérdés, hogy mennyire érdemes élni ezzel; az elfojtott vágyak, a feszültség ugyanis sok mindennek árthatnak, kezdve az egészséggel, az emberi kapcsolatokon keresztül odáig, hogy ha a feszültség kipattan, akkor az ember esetleg komolyabban is árthat másoknak.

Hasonlókat lehet elmondani egyébként az egyéb irányú szexuális „devianciák”, de akár a „normális” nemi vágyak elfojtásáról is. Lásd a ‘Kellemetlen gondolatok’ témában a helytelen belső késztetések kezeléséről írtakat.

Az esetleges homoszexuális hajlamairól tehát sem az ember maga, sem a környezete nem tehet.

Lásd ide kapcsolódóan ‘Az elme szerkezete’ témában, hogy a motivációiról senki sem tehet.

4. A homoszexuális emberek

A homoszexualitás **nem ritkán meglátszik az emberen.** (Bár korántsem mindig.)

Például a testalkatán, mozgásán, beszédén β, viselkedésén. Igaz ez mondjuk a „**tipikus meleg**” férfiakra, akik meglehetősen nőies jelenségek; de ott vannak a homoszexualitásra inkább testileg hajlamos, túlfűtött szexualitású, **kimondottan férfias férfiak** is. **A homoszexuális emberek** tehát ebből a szempontból **sem egységesek.**

(Tudom, hogy az iméntiek, egyáltalán, hogy a külső tükrözheti a belsőt, **nem feltétlenül a legnépszerűbb nézet.** Viszont úgy látom, a vázolt mértékig, **igaz.**)

A melegek gyakran érzékeny és értékes emberek.

Érzékenységük pedig **vélhetőleg jelentős részben éppen a homoszexualitásukból ered,** az önmagukkal szemben táplált bizonytalanságból, a másoktól elszenvedett elutasításból, bántásból és a szorongásból.

Az értékükről szólva, egyfelől a homoszexualitás eredendően nem csökkenti, másfelől az érzékenyséjük kimondottan növelheti azt, például úgy, hogy jó alkotók vagy egyszerűen csak együtt érzőbb emberek válnak belőlük. Ehhez jön még, hogy az érzékenységükön kívül másképp is különlegesek lehetnek, illetve, hogy színesíthetik a társadalmat. Lásd ehhez az 'Értékek' témában az ember értékét.

A melegék gyakran folyamatos nyomás és feszültség alatt élnek, és vágnak az ezektől való megszabadulásra.

Hasonló okokból, melyeket az imént az érzékenységükkel kapcsolatban említettem. E kellemetlenségek nagyrészt akkor is fennállnak, ha titkolják a homoszexualitásukat. Ilyenkor azt remélhetik, ha felfedik magukat, majd jobb lesz, de ez közel sem biztos. Közben megpróbálhatnak ellenállóbbá válni, illetve, ha már nyíltan homoszexuálisok, megpróbálhatják elfogadtatni magukat, vagy keresni egy elfogadóbb környezetet. Akárhogy is, egyáltalán **nem könnyű megszabadulniuk**. Azt, hogy amin keresztül kell menniük, **nem érdemlik**, mondanom sem kell.

Homoszexualitásuk felfedése, azaz a coming-out, gyakran szintén meglehetősen problémás.

Hogy miért szánják el magukat rá, az nagyrészt érthető. Azt azonban **nem könnyű felmérni, hogy mi következik utána.**

- Először is direkt módon **kiteszik magukat az elutasításnak**, azáltal, hogy mindenki tudni fog róluk.
- Magát az (egyéni) coming-out-ot is provokálónak, kérdésnek tarthatják egyesek β, mondván, hogy „jó, legyen meleg, de minek dörgöli azt az orrunk alá?” Aki így gondolkodik, annak nem árt, ha beleképze magát a melegék helyébe, elképze a nyomást, amely alatt élnek és a folyamatos belső feszültséget.
- **A melegék közösségi megmozdulásai**, felvonulásai, parádái meg **különösen provokálóak lehetnek az ellenérzésekkel viseltetők szemében**. Megint csak, hogy a melegék miért szerveznek ilyeneket, az érthető: mert szeretnének végre felszabadultan létezni, ha más nem, legalább egy napig. Ezzel együtt nekik sem árt szem előtt tartani, hogy az ilyesmi könnyen visszafelé sülhet el, különösen egy elutasító környezetben, különösen, ha maguk is kihívóan viselkednek – akkor is, ha nem a provokáció céljuk.

A cél az volna, hogy a homoszexualitáson ne ütközzenek meg, természetesnek vegyék, elfogadják azt – mindezt általánosan, a hétköznapiakban is. Ahol ez még nem teljesül, ott **a folyamatos, visszafogott kommunikáció hasznosabb lehet**, mint a nagy és hangos események β.

Vannak, akik túlfűtött szexuális étvágyat tulajdonítanak a melegeknek. Ez általában véve nem igaz. (@@ Ugye?) β

Különösen a meleg férfiakat gondolják túlfűtöttnek. Az igaz, hogy vannak közöttük ilyenek is, a többiekkel kapcsolatban viszont azt lehet elmondani, hogy ha gyakrabban szexelnek, az azért van, mert a férfiaknak eleve magasabb a szexuális étvágya, mint a nőknek, és csupán férfiak között ez könnyebben érvényesül.

5. Homoszexualitás a társadalomban

5.1. A homoszexualitás elutasítása

(Amit homofóbiának is neveznek.)

A homoszexualitással szemben meglehetősen **masszív és széleskörű elutasítás** tapasztalható, mind **társadalmi**, mind **egyéni** szinten.

1) Társadalmi elutasítás

Sokan a család, a társadalmi rend és az erkölcsök kiemelt ellenségét látják a homoszexualitásban.

Ez az elutasítás pedig nem ritkán **ideológiák részét képezi, csoportokat, táborot tudhat maga mögött, szervezett**. (Nem arra gondolok, hogy kimondottan a homoszexuálisok ellen szervezkednének, hanem hogy bizonyos, egyébként is létező csoportok gondolkodásának részét képezi a homofóbia.)

Sok **hagyományos társadalom** meglehetősen elutasító volt a homoszexualitással szemben. **Újabban**, bizonyos fokig, látszik már ennek az újragondolása, oldódása, ám ez távolról sem teljes még.

Ami a hagyományos társadalmakat illeti, a zsidó, a keresztény és a mohamedán vallás is elítélte a homoszexualitást. Az elutasítás viszont általánosnak ekkor sem volt mondható, hiszen például az ókori görögöknél is viszonylag (@@ teljesen?) elfogadott volt. (@@ Mennyire volt gyakori az elutasítás a hagyományos társadalmak között?)

A férfi homoszexualitásnak általában **β** súlyosabb a megítélése, mint a nőinek. (@@ Mennyire igaz ez globálisan?)

Lásd ehhez 'Az ember kétneműsége' témában, hogy az emberek **a férfiasságot hajlamosak kiemelt erénynek tekinteni**. A férfiasságnak pedig fontos része a nőkhöz való vonzódás, így akire ez nem jellemző, különösen, ha egyébként, testileg, viselkedésileg sem elég férfias az illető, azt erősen lenézhetik. Közben a **női homoszexualitást**, főleg annak testi formáját és főleg a férfiak, sokkal inkább egy elfogadott, izgató játéknak tartják.

Lásd még a 'A szexualitás összetettsége' témában, hogy a szexuális devianciákat, köztük a **homoszexualitást, kiemelt figyelem övezi a társadalomban**.

2) A homoszexualitás egyéni elutasítása

Sokan visszataszítónak tartják a homoszexualitást.

Különösen a férfi homoszexualitást, annak is a testi oldalát. Ehhez annyit lehet hozzátenni, hogy ha az ember képes kívülről nézni a dolgot, **a heteroszexuális aktusok se olyan nagyon sokkal kevésbé abszurdak illetve gusztusosabbak**. (Különösen, ha az egzotikusabb lehetőségeket is számításba vesszük. Vagy tekintsük akár csak a táplálkozást, és azt, ami az étellel a testünkben történik.)

Ám...

A homofóbia nagyrészt a tagadásból ered.

Vagyis abból, hogy a társadalmi elutasítástól körülvéve, azt nagyrészt magáévá téve, **az ember igyekszik elnyomni, tagadni az ilyen irányú késztetéseit.** Vagyis nemcsak arról van szó, hogy visszatartja magát, hogy ne viselkedjen homoszexuális módon, hanem a hajlamait sem hajlandó elismerni, önmagának sem – tagadja őket.

Amikor pedig valaki a saját homoszexualitásától fél, a saját normalitását bizonygatja, az nem ritkán abban nyilvánul meg, hogy **felfokozott ellenségeséggel lép fel a homoszexuálitással, a melegekkel szemben.** Amikor ilyen tapasztalunk, nem árt, ha felmerül bennünk, hogy esetleg ez áll a háttérben.

Érdemes itt utalni az ‘Önigazolás’ témára, azon belül arra, hogy, **ha az ember valamilyen kísértésbe esik, de ellenáll neki, utána hajlamos az adott dolgot negatívabban értékelni,** ezzel igazolva a döntése helyességét. Például ha valakinek módjában lett volna észrevétlenül elemelnie egy általa vágyott műszaki cikket, de nem tette, emiatt utána általában véve csúnyább dolognak ítélni a lopást, hiszen ha a lopás rossz, akkor ő helyesen cselekedett, jól választott. Hasonló dolog történhet, ha valaki a homoszexualitással kapcsolatban esik kísértésbe.

Egy másik jelenség ugyanabból a témából **az áldozatok lealacsonyításának tendenciája.** Ez annyit tesz, hogy ha áldozatokat látunk, különösen, ha magunk tettük őket azzá, akkor hajlamosak lehetünk alacsonyabb rendűnek, bűnösnek tekinteni őket, akiknek a szenvedése kevesebbet számít, illetve akik megérdemlik azt. **Hasonló dolog működhet bennünk, ha bántódás ugyan nem esett, csak a gyűlöletünket akarjuk igazolni.** Ez mechanizmus a homoszexuálisokkal szemben is jelen lehet egyesekben.

A homoszexualitás elutasítása leginkább kulturális eredetű. (@@ Ugye? Az alábbi tényezőkhöz is hozzá lehet szólni, mert azok is leginkább a saját ötleteim.)

Ezt azért mondom, mert... \$B

- Vannak kultúrák, ahol jobban elfogadják.
- Ahol nem fogadják el, ott többé-kevésbé tudható ennek a kulturális gyökere. (Például a vallás a fentebb említett esetekben.)
- A gyerekek, akiket még kevésbé befolyásol a kulturális környezet, könnyebben elfogadják. \$ (@@ Ugye?)
- **Azért az ellenérvzés egy bizonyos része lehet ösztönös.** Egyfelől a heteroszexuális kapcsolat mégis csak jobban szolgálja a biológiai formát, melynek így hasznos lehet a társak nyomása a homoszexualitással szemben. Ez ellen szól, hogy az állatokat nem sokat izgatja, ha a társaik ilyesmit csinálnak (@@ Ugye?). Valószínűbb, hogy ami ösztönös ellenérvzés van bennünk, az inkább a mássággal szembeni általános emberi idegenkedésből, valamint az ismeretlentől való félelmünkből fakad. \$B
- A formától független, nemtelen univerzális elmének azonban vélhetőleg megint csak közömbös a kérdés.

Végül egy inkább érdekes, mint fontos megállapítás: **a nőknek különleges kapcsolata lehet a meleg férfiakkal.** Ez azért lehet, mert... \$B

- Azokból hiányzik az szokásos vonzódás a nők iránt, és az utóbbiak sem érdeklődnek irántuk nemileg.
- **Közös a szexuális orientációjuk**, miközben nem riválisai egymásnak, hiszen a meleg férfiaknak többnyire a hozzájuk hasonlóknál van csak esélyük. Ráadásul a homoszexuális férfiaknak azért mégis jobb belelátásuk van a férfi lelkivilágba, ami érdekelheti a nőket.
- A melegek gyakran érzékenyek és megértőek.

Ezek folytán a nők nyíltabbak, bizalmasabbak, természetesebbek lehetnek a meleg férfiakkal, kiléphetnek a szokásos nemi szerepből.

5.2. A homoszexualitás elfogadásának esetleges hátrányai

Itt arról lesz szó, hogy *mik vetődhetnek fel*, mint **esetleges hátrányok** – **nem állítom tehát, hogy ezek valóban hátrányok.**

1) Esetleges biológiai hátrányok

Egyesek esetleg attól tarthatnak, hogy a homoszexualitás elfogadása az emberiség vagy az adott nép lélekszámának csökkenéséhez vezethet. Ez **nem egy reális veszély.**

Több okból sem: \$

- A homoszexuális hajlamokkal rendelkezők nagy részénél az **nem befolyásolja jelentősen az utódok számát**, hiszen ezek az emberek a másik nem iránt is megfelelően érdeklődnek.
- Azoknak, akik erősebben homoszexuálisok, valószínűleg valóban kevesebb gyerekük születik, ezzel azonban **a hajlam önmaga terjedését korlátozza**, visszacsatolás érvényesül. Továbbá az ilyenek eleve viszonylag kevesen vannak. (Ha azonban ezeket az embereket heteroszexuális kapcsolatokba kényszerítik, nincs ilyen hatás.)
- Mint láttuk, az **állatoknál** is gyakori a homoszexualitás, mégsem **tapasztaljuk, hogy emiatt pusztulnának ki fajok**, úgy sem, hogy náluk egyáltalán nincs ellene nyomás a fajtársak részéről.

Érdemes itt még utalni **modern korunk bizonyos tényezőire**, mint például a nemi szerepek fellazulása, a család és a családi örömök háttérbe szorulása, **melyek** minden bizonnyal lényegesen **nagyobb veszélyt jelentenek demográfiai szempontból, mint a homoszexualitás.** Bővebben lásd a 'Ember, társadalom és család a modern világban' témában.

2) Esetleges társadalmi hátrányok

Nem kevesen attól félnek, hogy a homoszexualitás elfogadása gyengítené a társadalmi rendszert, rendet. Erre azt lehet

mondani, hogy **ha egy rendszer kellően rugalmas, annak nem árt, azokért pedig, melyeknek árthat, nem feltétlenül kár.**

Lásd, hogy **ma is vannak toleráns társadalmak, melyek ettől még jól működnek**, mint amilyen Németország, Hollandia vagy Svédország. (@@Jó példák ezek?) (Ezek a példák egyébként az itt felsorolt többi féle esetleges hátránnyal kapcsolatban is felhozhatók, hasonló következtetéssel.) Megjegyzendő, hogy a homoszexualitással szembeni toleranciának nem kell általános gyengekezűséget jelentenie, a társadalmat valóban romboló jelenségekkel, a bűnözéssel, a drogokkal szemben továbbra is kellő szigorral lehet fellépni.

Másfelől **a homoszexualitást keményen elutasító társadalmak gyakran másokkal, a különféle egyéb kisebbségekkel vagy a nőkkel szemben is elnyomó módon lépnek fel**, illetve beavatkoznak az átlagember magánéletébe is. Ezek általában igen merev rendszerek, melyek félnek nyitni, nehogy az ár aztán teljesen lerombolja őket. Lásd ehhez a 'Szélmegoldások' témában a „kis nyitások” veszélyeit.

3) *Esetleges emberi hátrányok*

Sokan attól tartanak, hogy a homoszexuális párok által nevelt **gyerekek szintén homoszexuálisak lesznek**, illetve a helyzet **káros hatással lehet a fejlődésükre**. (Vagy attól félnek, hogy már az káros lehet a gyerekekre, ha homoszexualitást tapasztalnak maguk körül a társadalomban.)

Ez valószínűleg megint csak nem túl reális.

Lásd fentebb a homoszexualitás eredetéről mondottakat, hogy azt túlnyomó részt genetikai és hormonális tényezők alakítják ki, már a születés előtt. Szintén említettem már, hogy a gyerekek könnyebben elfogadják az ilyesmit, kevésbé ütköznek meg rajta. Ami az általános testi-lelki fejlődést illeti, nekem úgy tűnik, az sem szenvedne csorbát, amiben viszont meglehetősen biztos vagyok az az, hogy egy jól működő homoszexuális családban jobb helye van egy gyereknek, mint egy rosszul működő heteroszexuálisban.

Nem szabad kihagyni a képből a **környezet reakcióját**, mert az viszont egy reális veszély, hogy ha kívülállóknak ellenségesen viszonyulnak egy homoszexuális párhoz, az az általuk nevelt gyerekekre is kihat, és félő, hogy utóbbi ezt viszont komolyabban megsínyli.

Akárhogy is, a gyerekek biztonsága egy olyan kérdés, melyet nem szabad félvállról venni, ezért mindenképpen **érdemes lenne alaposan, objektívan megvizsgálni** a szóban forgó ügyet, mielőtt döntést hozunk benne. (@@ Tud hasonló vizsgálatokról valaki? Különösen, ami a gyerekek egészséges fejlődését illeti homoszexuális környezetben.)

Fölmerülhet még, hogy általában véve **az embereket zavarhatja, ha a környezetükben homoszexuálisok élnek**. Erről annyit, hogy ez minden bizonnyal elsősorban **megszokás és megismerés kérdése**.

Erre mutat egyrészt a homoszexualitás elutasításának **kulturális eredete**, másrészt pedig az **ismeretlentől való félelmünk**, melyre könnyen gyógyír lehet, ha megismerünk néhány érzékeny és jóra való meglepetést.

Végül érdemes lehet összevetni a melegek által okozott esetleges kellemetlenségeket azzal, amit az elnyomó társadalmakban szenvednek el távolról sem csak a melegek.

5.3. A homoszexualitás elfogadásának előnyei

Hogy ez a **melegeknek** miért volna jó, az nyilvánvaló. Jó lehet azonban a **többieknek** is, például mert értékes embereket fogadhatnak maguk közé, vagy, mert eggyel kevesebb dolog keltene bennük negatív gondolatokat, és feszültséget a társadalomban.

Hogy ezt ennyivel elintézem, nem jelenti, hogy az előnyök súlya kisebb lenne, mint az esetleges hátrányoké, csak azt, hogy az előnyök nyilvánvalóbbak, könnyebb megítélni az érvényességüket.

5.4. A homoszexualitás megengedhetősége

1) A homoszexualitást nem kell szégyellni, megvetni vagy számon kérni.

Részen mert az ember lényegében nem tehet róla, részben mert az gyakran még hozzá is ad az ember értékéhez.

Ahogy az fentebb elhangzott. Ettől még azonban esetenként tanácsos lehet eltitkolni, ha annak, aki benne van, úgy a praktikus.

2) Testiek

A homoszexuálisok közötti szexuális kapcsolat általában nem érinti a kívülállókat, így **beleszólni sincs joga senkinek**.

Illetve nem jobban annál, mint a heteroszexuális kapcsolatok esetén. (Ugyanis ezeknél is szokták például tanácsolni a védekezést.)

3) Párkapcsolat

Ez már többeket érinthet, például, mert nyilvánosabban zajlik, vagy, mert egyesek érzékenyek lehetnek arra, hogy hogyan nevezik, ezt is házasságnak hívják-e.

Végigtekintve azonban az esetleges hátrányoknál és az előnyöknél elmondottakon, **lényegében ezzel sincs gond**.

A meleg házasságával kapcsolatban érdemes belegondolni, hogy önmagában az, hogy a dolgot hogyan nevezik, nem változtat annak lényegén, a két ember viszonyát ez nem kell, hogy befolyásolja. Ezt jó, ha figyelembe veszik egyrészt a kívülállók, hogy ne féljenek megadni e jogot a melegeknek, másrészt a meleg, arra az esetre, ha mégsem adnák meg nekik. (Az kétségtelen ugyanis, hogy egyébként az emberekre hajlamos befolyással lenni az, hogy a dolgokat hogyan hívják.)

A házasságkötés joga azonban gyakorlatibb szempontokból is fontos; nem utolsósorban, mert sok helyen az állam anyagilag is támogatja a családokat. Ezzel kapcsolatban azt kell látni, hogy ennek a támogatásnak elsősorban a gyerekek felnevelésének megkönnyítése a célja, hiszen a társadalmi utánpótlás biztosítása közügy. Úgy tűnik tehát logikusnak, hogy az, hogy a meleg párok részesüljenek-e efféle támogatásokban, elsősorban attól függjön, hogy a társadalom megengedi-e számukra, hogy gyermeket neveljenek, illetve hogy maguk is vállalkoznak-e erre. E célból esetleg hasznos lehet különválasztani a házasság szimbolikus és anyagi oldalát, legalábbis amennyiben itt szó volt róluk. \$ß

Megjegyezhető még, hogy amikor a kívülállók, az állam hatalmi szóval próbál beleszólni a hagyományos kapcsolatokba, például az ügyben, hogy a párok hány gyermeket vállaljanak, mint mondjuk Kínában, az meglehetősen visszatetszést szokott kelteni – miközben a meleg párok korlátozása, a miatta elszenvedett hátrányok kevésbé érdeklik az embereket. (@@ Jó példa ide Kína?)

4) Gyermeknevelés

Mint fentebb kifejtettem, nem túl valószínű, hogy veszélyeztetné a gyermekeket, ha homoszexuális párok nevelik őket, de mindenképpen érdemes lenne alaposan megvizsgálni a kérdést, mielőtt állást foglalunk benne.

Ha tetszett, amit olvastál, hasznosnak találtad azt, hadd legyen másnak is jó: add tovább olyanoknak, akiket érdekelhet, akiknek hasznukra lehet.

Klikkelhető linkek (Word-ben a Ctrl-t nyomni közben):

[Kérdőív](#) – [Fórum](#) – [Email](#)

Valamint, ha tetszett, oszd meg ezt a témát a Facebook-on.

Klikk a gombra (Word-ben a Ctrl-t nyomni közben):

Referenciák

- *Allan és Barbara Pease: Miért nem képesek többfelé figyelni a férfiak, és miért nem tudnak eligazodni a térképen a nők?; Why men don't listen & women can't read maps*
- *Wikipedia: Homosexuality*
- *Wikipedia: Homosexual behavior in animals*